

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Wichmann Ákos ügyvéd által képviselt N. A. felperesnek a Észak-alföldi Regionális Államigazgatási Hivatal - mint az Észak-alföldi Regionális Közigazgatási Hivatal jogutódja - alperes ellen telekalakítási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben - amelybe az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott a dr.Tóth Károly ügyvéd által képviselt R. Gyár Nyrt. érdekelt - a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. január 15. napján kelt 7.K.30.479/2008/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 7.K.30.479/2008/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesi beavatkozónak 20.000.- /azaz húszezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az alperesi beavatkozó tulajdonában áll a 0376/14 hrsz-on nyilvántartott 4 ha 9972 m² területű ingatlan. Az ingatlannal határos a felperes 0377/11 hrsz-ú területe. Az alperesi beavatkozó ingatlana a 0376/3 hrsz alatt nyilvántartott útról, a felperes ingatlana a 0376/2 hrsz-ú útról megközelíthető. A két út között fekszenek az említett szomszédos ingatlanok, melyek mellett az említett hrsz-ú utakat összekötő 0377/4 hrsz-ú út vezet. Az alperesi beavatkozó kérte telkének megosztását az alperestől. A megosztás folytán a felperes és az alperesi beavatkozó ingatlana között egy olyan harmadik ingatlan alakult ki, mely csak az összekötő, 0377/4 hrsz-ú útról közelíthető meg. A kérelemről az alperes a felperest nem értesítette. Az alperes helybenhagyva az elsőfokú határozatot a telekalakításra határozatával engedélyt

adott. Határozata szerint a kérelem az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény /a továbbiakban: Étv./ 34. §-ának, az építésügyi és építés felügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről szóló 343/2006./XII.23./ Korm. rendelet /a továbbiakban: R1./ 1. §-ában, és a telekalakítási és az építészeti műszaki dokumentációk tartalmáról szóló 37/2007./XII.13./ ÖTM rendelet 1. §-ának /1/ bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelt.

A határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet, melyben kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új határozat hozatalára kötelezését. Ebben előadta, hogy őt ügyfélként az eljárás megindulásáról értesíteni kellett volna /a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 29. § /3/ bekezdése/, továbbá érdemben arra utalt, hogy a megosztással kialakított ingatlan mellett vezető út gépjármű közlekedésre nem alkalmas, ezért az alperesi beavatkozási kérelmet el kellett volna utasítani. Az út egy szakaszát illető későbbi igényét is említette, továbbá hivatkozott a közérdek sérelmére is.

A megyei bíróság a keresetet elutasította. Ítéletének indokolása szerint a felperes közvetlen érintettsége, személyes jogának, illetőleg jogos érdekének sérelme a telek megosztásával kapcsolatban nem állapítható meg, ezért a keresetösségi jog hiánya miatt a felperes által hivatkozott joghátránysértésekről dönteni nem kellett.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új érdemi határozatra utasítását kérte. Az ügy érdemét illetően előadta, hogy a kialakított ingatlanon lehetetlen a közlekedés azon az úton, ami a térképen szerepel, az új ingatlan kialakítására az összekötő út szükségességének alátámasztása végett volt szükség. Kérte az eljárás felfüggesztését a szabályozási terv várható módosítására tekintettel. Jogszabálysértésként a Ket. 15. § /1/ és /2/ bekezdését, 32. §-át, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 3. §-át és a telekalakításról szóló 85/2000./IX.8./ FVM rendelet /a továbbiakban: R2./ 3. §-ának /1/ bekezdését jelölte meg.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 327. § /1/ bekezdésének a/ pontjában foglaltak alapján a megyei bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes ügyfélként rendelkezik perindítási joggal. Helyesen utalt azonban ebben a

körben a megyei bíróság a Pp. 327. § /1/ bekezdés b/ pontja alapján arra, hogy a felperes keresete azért megalapozatlan, mert nincs olyan joga, jogos érdeke, aminek közvetlen sérelme miatt az alperes határozatát érdemben megtámadhatná. A Pp. 3. §-ának /1/ bekezdése kimondja, hogy keresetet - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő. Erre vonatkozóan kimondta a megyei bíróság, hogy a keresetőségi jog olyan igényérvényesítési jogosultság, amelyet az határoz meg, hogy a perbeli anyagi jog a konkrét felperest az adott tényállás alapján az alperessel szemben megilleti-e vagy sem, tehát hogy a fél jogszerűen tart-e igényt a keresetben megjelölt követelésre. Ennek elbírálása az ügy érdemére tartozó anyagi jogi kérdés. Minthogy a felperes a közigazgatási eljárásban ügyfél volt, mert fellebbezése folytán hozott az alperes határozatot, perindítási joggal is rendelkezik, ebből azonban közvetlenül nem következik, hogy olyan joggal is rendelkezik, ami igényét megalapozhatná. Ezért a megyei bíróság azt vizsgálta, hogy a felperes közvetlenül érintett-e a telekalakítási ügyben, van-e olyan közvetlen joga vagy jogos érdeke, ami számára keresetőségi joga érvényesíthetőségét lehetővé teszi. Ennek a kérdésnek a vizsgálata alapján a megyei bíróság arra a megállapításra jutott, hogy a felperes által előadott azon érdekelttség, hogy a későbbiekben ingatlana egy részének kisajátítása ellenében az összekötő út egy részére majd igényt tart, nem tekinthető olyan közvetlen érdekelttségnek, ami megalapozhatná keresetőségi jogát. Ezt a jogot az sem támasztja alá, hogy a felperes közösségi érdekre hivatkozik, mert ilyen jog érvényesítésére sincs számára lehetőség. Ami az építési szabályzat módosítása körében előadott felfüggesztési kérelmét illeti a keresetőségi jog hiányában ezzel a kérdéssel sem kellett foglalkozni.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a megyei bíróság ítéletét a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. §-a alapján köteles az alperesi beavatkozónak a Pp. 79. §-a szerint felszámítható költségeit megfizetni.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért annak viseléséről dönteni nem kellett.

Az illeték megfizetésére a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdésébe, 39-41. §-aiba foglaltaknak megfelelően és a 64. §-a szerint alkalmazandó 6/1986./VI.26./ IM rendelet 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 328. §-a és a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervéről szóló

318/2008./XII.23./ Korm. rendelet 1. § /2/ bekezdésének f/ pontja és a 15. §-a alapján tüntette fel az alperes jogutódját a határozat fejrésében.

Budapest, 2009. december 15.

**Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos sk. előadó
bíró, dr.Kovács András sk. bíró**